

SYLABUS

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2022/2023 – 2024/2025

(skrajne daty)

Rok akademicki 2022/2023

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Propedeutyka muzyki baroku
Kod przedmiotu*	B19/EI
nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Muzyki
Kierunek studiów	Edukacja artystyczna w zakresie sztuki muzycznej
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	stacjonarne
Rok i semestr/y studiów	rok I semestr 2
Rodzaj przedmiotu	przedmiot podstawowy
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr T. Mazepa
Imię i nazwisko osoby prowadzącej / osób prowadzących	dr T. Mazepa

* -opcjonalnie, zgodnie z ustaleniami w Jednostce

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

Semestr (nr)	Wykł.	Ćw.	Konw.	Lab.	Sem.	ZP	Prakt.	Inne (jakie?)	Liczba pkt. ECTS
2		30							2

1.2. Sposób realizacji zajęć

zajęcia w formie tradycyjnej

DOPUSZCZA SIĘ ZMIANĘ SPOSOBU REALIZACJI ZAJĘĆ W ZWIĄZKU Z NIESTABILNĄ SYTUACJĄ EPIDEMICZNĄ.

1.3 Forma zaliczenia przedmiotu (z toku) (egzamin, zaliczenie z oceną, zaliczenie bez oceny)**ZALICZENIE NA OCENĘ PO SEMESTRZE 2****2. WYMAGANIA WSTĘPNE**

Zakres wiedzy średniej szkoły muzycznej. Zaliczenie z przedmiotu *Propedeutyka muzyki średniowiecza i renesansu*

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1 Cele przedmiotu

C1	Ukształtowanie u studentów kompetencji w zakresie interpretacji zjawisk muzycznych epoki baroku.
C2	Studenci zapoznają się z podstawowymi pojęciami związanymi z muzyką okresu baroku.
C3	Studenci zapoznają się z w stopniu podstawowym z kontekstem kulturowym i społecznym, w jakim funkcjonowała muzyka baroku.
C4	Studenci zapoznają się z terminologią specjalistyczną odnoszącą się do muzyką okresu baroku.

3.2 Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	Treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	Odniesienie do efektów kierunkowych ¹
EK_01	Student zna i rozumie podstawowe linie rozwojowe historii muzyki. Student zna zarys historii muzyki epoki baroku; podstawowe pojęcia związane z muzyką okresu baroku.	K_Wo1
EK_02	Student zna podstawową literaturę muzyczną oraz literaturę przedmiotu dot. muzyki epoki baroku. Orientuje się w możliwościach płynących z muzycznej dydaktyki e-learningowej i sposobach korzystania z piśmiennictwa muzycznego, (książki, nagrania, materiały nutowe, Internet).	K_Wo1 K_Wo4; K_Wo5
EK_03	Student wypowiada się na tematy związane z historią muzyki, kojarzy typowe dla epoki baroku, nurty i zjawiska muzyczne z określonymi ośrodkami i twórcami.	K_U13
EK_04	Student umie zilustrować najważniejsze gatunki muzyczne, style i techniki kompozytorskie epoki baroku odpowiednio dobranymi przykładami kompozycji.	K_Uo2

¹ W przypadku ścieżki kształcenia prowadzącej do uzyskania kwalifikacji nauczycielskich uwzględnić również efekty uczenia się ze standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu nauczyciela.

EK_05	Samodzielnie przygotowuje zadania i projekty z historii muzyki epoki baroku oraz je realizuje.	K_Ko1
EK_06	Jest świadomy poziomu swojej wiedzy i rozumie potrzebę jej ciągłego pogłębiania.	K_Ko2
EK_07	Jest gotowy do przedstawienia problematyki muzycznej w kontekście kultury, w sposób zrozumiały zarówno dla odbiorców profesjonalnych, jak i nieprofesjonalnych	K_Ko7; K_Ko8

3.3 Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Ośrodki muzyczne w Europie doby baroku. Style muzyki religijnej w I połowie XVII w.
Geneza i charakterystyka techniki koncertującej. Koncert instrumentalny w epoce baroku <i>Concerto grosso, koncert solowy i orkiestrowy</i> .
Omówienie założeń <i>dramma per musica</i> . Specyfika teatru operowego w Wenecji, twórczość Cavallego i Cestiego. Kantata i oratorium w XVII i XVIII w.
Twórczość J. S. Bacha Twórczość G.F.Haendla.

3.4 Metody dydaktyczne

Ćwiczenia: prezentacje-projekt, analiza tekstów z dyskusją, praca w grupach

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1 Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się (np.: kolokwium, egzamin ustny, egzamin pisemny, projekt, sprawozdanie, obserwacja w trakcie zajęć)	Forma zajęć dydaktycznych (w, ćw, ...)
EK_01	obserwacja w trakcie zajęć	ĆWICZENIA
EK_02	obserwacja w trakcie zajęć	ĆWICZENIA
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć	ĆWICZENIA
EK_04	obserwacja w trakcie zajęć	ĆWICZENIA
EK_05	obserwacja w trakcie zajęć	ĆWICZENIA
EK_06	obserwacja w trakcie zajęć	ĆWICZENIA
EK_07	obserwacja w trakcie zajęć	ĆWICZENIA

4.2 Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Czynny udział w ćwiczeniach (dopuszczalne dwie nieobecności).
Samodzielne przygotowanie prezentacji na wybrany temat.

Skala ocen:

5.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 92%-100% (znakomita wiedza i umiejętności)

4.5 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 84%-91% (bardzo dobry poziom wiedzy i umiejętności z drobnymi błędami)

4.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie

76-83% (dobry poziom wiedzy i umiejętności, z pewnymi niedociągnięciami)

3.5 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 68%-75% (zadowalająca wiedza i umiejętności, z niewielką liczbą błędów)

3.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia na poziomie 61%-67% (zadowalająca wiedza i umiejętności z licznymi błędami)

2.0 – wykazuje znajomość każdej z treści kształcenia poniżej 60% (niezadowalająca wiedza i umiejętności, liczne błędy)

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach, egzaminie)	3
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta (przygotowanie do zajęć, egzaminu, napisanie referatu itp.)	17
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	2

** Należy uwzględnić, że 1 pkt ECTS odpowiada 25-30 godzin całkowitego nakładu pracy studenta.*

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

wymiar godzinowy	
zasady i formy odbywania praktyk	

7. LITERATURA

Literatura podstawowa:

1. Artykuły w Encyklopedii Muzycznej PWM (część biograficzna), dotyczące kompozytorów, których twórczość jest omawiana na ćwiczeniach.
2. Bukofzer M. Muzyka w epoce baroku, Warszawa 1970.
3. Historia muzyki w XVII w. (zeszyty 1-2), red. Zygmunt M. Szweykowski, zeszyt 1, 2, Kraków 2000.
4. Historia muzyki w XVII w. (zeszyty 3, 5), red. Zygmunt M. Szweykowski, zeszyt 3, Kraków 2002, zeszyt 5, Kraków 2008 .
5. Hogwood Ch., Handel, Kraków 2009.
6. Obniska E., Claudio Monteverdi. Życie i twórczość. Gdańsk 1993.
7. Schweitzer A., Jan Sebastian Bach, Kraków 1972 .
8. Szweykowski Z. M. (red.), Z dziejów polskiej kultury muzycznej. T 1.: Kultura staropolska, Kraków 1958 (zob. literatura dotycząca XVIII w.).
9. Szweykowski Z.M., Między sztuką a ekspresją, t. I: Florencja, Kraków 1992 , t. II: Rzym, Kraków 1994.
10. Wilk P., Wenecki koncert instrumentalny w epoce Vivaldiego, Kraków 2014.
11. Wolff Ch., J.S. Bach. Muzyk i uczoney, Warszawa 2011 .
12. Zavorsky, J.S. Bach, Kraków 1973 .

Literatura uzupełniająca:

1. Chomiński J. M., K. Wilkowska - Chomińska: Formy muzyczne, .
2. Chomiński J.M. Historia harmonii i kontrapunktu, t. I i II, Kraków 1958.
3. Dürr, Kantaty Jana Sebastiana Bacha, Lublin 2004.
13. Historia Muzyki Polskiej, tom III: B. Przybyszewska-Jarmińska: Barok, część I. 1595-1696. Warszawa 2006.
4. M. Talbot, Vivaldi, Kraków 1988.
5. Patalas, W kościele, w komnacie i w teatrze. Marco Scacchi: życie, muzyka, teoria, Kraków 2010.
6. Przybyszewska-Jarmińska, Muzyczne dwory polskich Wazów, Warszawa 2007.
7. Przybyszewska-Jarmińska, Muzyka pod patronatem polskich Wazów. Marcin Mielczewski, Warszawa 2011.
8. Szweykowscy Anna i Zygmunt M., Włosi w kapeli królewskiej polskich Wazów, Kraków 1997. Szweykowski Z.M., Musica moderna w ujęciu Marka Scacchiego, Kraków 1977 .
9. Szweykowski Z.M., Włosi w kapeli królewskiej polskich Wazów, Kraków 1997.
10. Szweykowski Z. M. (red.), Grzegorz Gerwazy Gorczycki. Studia, cz. I, II, Kraków.

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej